

Rotace Merkuru

[Siderická doba rotace](#) tvoří $\frac{2}{3}$ [oběžné doby](#) a otáčení [planety](#) probíhá v kladném smyslu. Proto nastává zajímavý úkaz: 1 sluneční den = 3 [siderické dny](#) = 2 oběžné [periody](#) = 176 dní.

[Synodický](#) oběh trvá přibližně 115,88 dne. Díky této „rezonanci“ svítí [Slunce](#) v periheliu nad dvěma určitými body (jedním je pánev Caloris), v nichž dosahuje [teplota](#) svého maxima: 500°C . Ostatní místa planety v subsolární oblasti (body planety, které mají Slunce v [zenitu](#)) mají teplotu minimálně 375°C . Noční strana se vyznačuje velkým mrazem: -200°C .

Rotace [Merkuru](#) je brzděna velkými [slapovými silami](#) od Slunce a tím, že horké dny a mrazivé noci jsou dlouhé.

Velmi vysoké teploty jedné části planety a velmi nízké teploty jiné části planety mají vliv i na tvar planety. Jak se se změnou teploty mění rozměry těles, mění se poloha [těžiště](#) planety a to má vliv na rotaci planety.

[Trajektorie](#) Merkuru má značnou [excentricitu](#) a jeho perihelium se stáčí (což umožnilo testovat závěry Einsteinovy [obecné teorie relativity](#)).

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.